

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi J. T. i A. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI ACa 2584/23,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 19 lutego 2025 r.:

1. odrzuca skargę;

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w
Warszawie na rzecz J. T. i A. T. kwotę 400 (czterysta) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 8 listopada 2024 r. pełnomocnik J. T. i A. T. (dalej: „skarżący”) wniósł do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Warszawie skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie VI ACa 2584/23, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie. Pismem z 19 grudnia 2024 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie przekazał ww. skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze skarżący wnieśli o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu zawisłym przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACa 2584/23 z powództwa skarżących przeciwko Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. wydanie Sądowi rozpoznającemu sprawę zalecenia podjęcia czynności w sprawie, w szczególności poprzez doręczenie na adres pełnomocnika skarżących apelacji pozwanego;
3. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżących kwoty po 20 000 zł;
4. zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie kosztów postępowania skargowego.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w Warszawie w marcu 2017 r., w której wyrok wydano w marcu 2023 r., natomiast uzasadnienie przedstawiono w maju 2023 r. Kolejno podniesiono, że w Portalu Informacyjnym Sądu w dniu 18 sierpnia 2023 r. pojawiła się informacja o przedstawieniu 17 sierpnia 2023 r. akt sprawy wraz z apelacją pozwanego do Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Skarżący podnieśli: „[d]o dnia dzisiejszego, to jest od ponad roku od zarejestrowania sprawy w sądzie II instancji nie doręczono na adres mojej kancelarii apelacji pozwanego. Nie doręczenie apelacji uniemożliwia wniesienia odpowiedzi na przedstawione w niej twierdzenia, a co za tym idzie hamuje dalsze procedowanie sprawy tym samym naruszając prawo strony...”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych

i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na względzie powyższe regulacje, Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Bez podania powyższych okoliczności nie jest możliwa merytoryczna ocena skargi.

Poza tym Sąd Najwyższy stwierdza, że skarga powinna m.in. wskazywać okoliczności, które mają znaczenie dla strony i obrazują jej zachowania w sprawie. Brak tych elementów również wyklucza ocenę merytoryczną skargi.

W realiach przedmiotowej sprawy skarżący ograniczyli się jedynie do podania daty ujawnienia w Portalu Informacyjnym Sądu informacji o przedstawieniu akt sprawy wraz z apelacją pozwanego oraz wskazania na niepodjęcie przez Sąd Apelacyjny czynności w postaci nedoręczenia odpisu apelacji ich pełnomocnikowi co ma uniemożliwiać wniesienie odpowiedzi na przedstawione w niej twierdzenia co hamuje dalsze procedowanie sprawy. Nie wspomnieli o żadnej innej okoliczności.

Z tego powodu Sąd Najwyższy uznaje, że wniesiona skarga, ze względu na swoją zdawkowość i wybiórczość wskazującą na okoliczności uzasadniające żądanie, musi być uznana za oczywiście niewystarczającą dla spełnienia przesłanki ujętej w art. 6 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość

(por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 16 kwietnia 2024 r., I NSP 211/23).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość odrzuca skargę.

Stosownie do art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, zwrócono skarżącemu opłatę od skargi w wysokości 400 zł.

[SOP]

[a.ł.]